

Uz sākumlapu>Prasības iesniegšana tiesā>Eiropas tiesiskās sadarbības atlants civilīetās>Pārstrādātā regula "Brisele I"
Pārstrādātā regula "Brisele I"

Vācija

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas

1. Kā vispārīgi varētu raksturot trešās personas paziņojumu (TPP)?

Trešās personas paziņojumu (TPP) izmanto, lai oficiāli paziņotu par notiekošu tiesvedību (sākotnējā tiesvedība – *Vorprozess*) trešajām personām, kas nav tiesvedības puses. Trešās personas paziņojums tiek sniegts, nododot tiesai rakstisku dokumentu, kas pēc tam oficiāli tiek izsniegts TPP saņēmējam. Trešā persona var izvēlēties, vai pievienoties tiesvedībai. Trešā persona, kas iestājas lietā, nekļūst par tiesvedības pusi, bet ir tikai persona, kas iestājusies lietā un kuras paziņojumi un darbības nedrīkst būt pretrunā galvenās puses paziņojumiem un darbībām. Personai, kas iestājusies lietā, nevar prasīt atfīdzināt tiesāšanās izdevumus.

2. Kādas ir spriedumu galvenās sekas personām, kas saņēmušas TPP?

Trešās personas paziņojums paredz, ka esošās (sākotnējās) tiesvedības pusei ir pamats paredzēt nelabvēlīgu rezultātu, taču tai ir arī pamats sagaidīt, ka gadījumā, ja rezultāts ir nelabvēlīgs, tā varēs celt prasību par zaudējumu atlīdzību pret trešo personu vai iesniegt prasību pret trešo personu saskaņā ar garantiju. Tādējādi pusei, kas izdod trešās personas paziņojumu, ir interese gūt uzvaru sākotnējā tiesvedībā (un šeit var palīdzēt persona, kas iestājusies lietā) vai – ja sākotnējā tiesvedībā ir ciests zaudējums – saņemt zaudējumu atlīdzību, uzvarot turpmākā tiesvedībā (*Folgeprozess*) pret trešo personu. Ja trešā persona atbalsta personu, kas sniegusi paziņojumu, trešajai personai ir jāpieņem lieta tāda, kāda tā ir. Tā var izvirzīt prasības pamatus un iesniegt procesuālos dokumentus, ja vien tā nedara neko, kas ir pretrunā galvenajai pusei. Ja trešā persona atsakās pievienoties tiesvedībai vai neieņem nostāju, tiesvedība turpinās, neņemot vērā trešo personu. Ja puse, kas izdevusi paziņojumu, pēc tam ierosina tiesvedību pret trešo personu, trešajai personai nav tiesību apgalvot, ka sākotnējā tiesvedībā pieņemtais lēmums ir nepareizs. Tas nozīmē, ka turpmākajā tiesvedībā sākotnējās tiesvedības konstatējums par labu pusei, kas izdevusi trešās personas paziņojumu, tiks uzskatīts par saistošu.

3. Trešās personas paziņojums neietekmē sākotnējās tiesvedības lēmuma juridisko pamatojumu.

4. Sākotnējās tiesvedības rezultāts nav saistošs, ja personai, kas iestājusies lietā, prasības pamatus iestāšanās laikā liegusi izvirzīt vai nu tiesvedības valsts, vai galvenās puses paziņojumi un rīcība.

5. Trešās personas paziņojuma sekas ir spēkā neatkarīgi no tā, vai trešā persona pievienojas sākotnējai tiesvedībai.

6. Trešās personas paziņojums neietekmē attiecības starp trešo personu un tās puses pretinieku, kas sniegusi trešās personas paziņojumu, ja vien trešā persona neiestājas lietā pretinieka atbalstam.

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Vācijā: *Landgericht*.

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Vācijā: *Oberlandesgericht*.

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Vācijā *Bundesgerichtshof*.

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlīgumiem

Neattiecas.

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

- Vācijā: Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozessordnung*) 23. pants.

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

- Vācijā: Civilprocesa kodeksa 68. un 72.-74. pants.

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

Konvencija starp Vāciju un Itāliju par spriedumu atzīšanu un izpildi civilīetās un komercīetās, kas parakstīta Romā 1936. gada 9. martā;

Konvencija starp Vāciju un Beļģiju par spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildi civilīetās un komercīetās, kas parakstīta Bonnā 1958. gada 30. jūnijā;

Konvencija starp Vāciju un Austriju par spriedumu, izlīgumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildi civilīetās un komercīetās, kas parakstīta Vīnē 1959. gada 6. jūnijā;

Konvencija starp Apvienoto Karalisti un Vācijas Federatīvo Republiku par spriedumu savstarpēju atzīšanu un izpildi civilīetās un komercīetās, kas parakstīta Bonnā 1960. gada 14. jūlijā;

Konvencija starp Nīderlandi un Vāciju par spriedumu un citu izpildāmu aktu savstarpēju atzīšanu un izpildi civilīetās un komercīetās, kas parakstīta Hāgā 1962. gada 30. augustā;

Konvencija starp Vāciju un Grieķiju par spriedumu, izlīgumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildi civilīetās un komercīetās, kas parakstīta Atēnās 1961. gada 4. novembrī;

Konvencija starp Spāniju un Vācijas Federatīvo Republiku par spriedumu, izlīgumu un izpildāmu publisku aktu atzīšanu un izpildi civilīetās un komercīetās, kas parakstīta Bonnā 1983. gada 14. novembrī.

Lapa atjaunināta: 28/01/2019

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.